

Blockchain i cultura. Crònica

Publicat per [Jesús Méndez González](#) [1] el 07/11/2017 - 18:00 | Última modificació: 07/11/2017 - 21:39

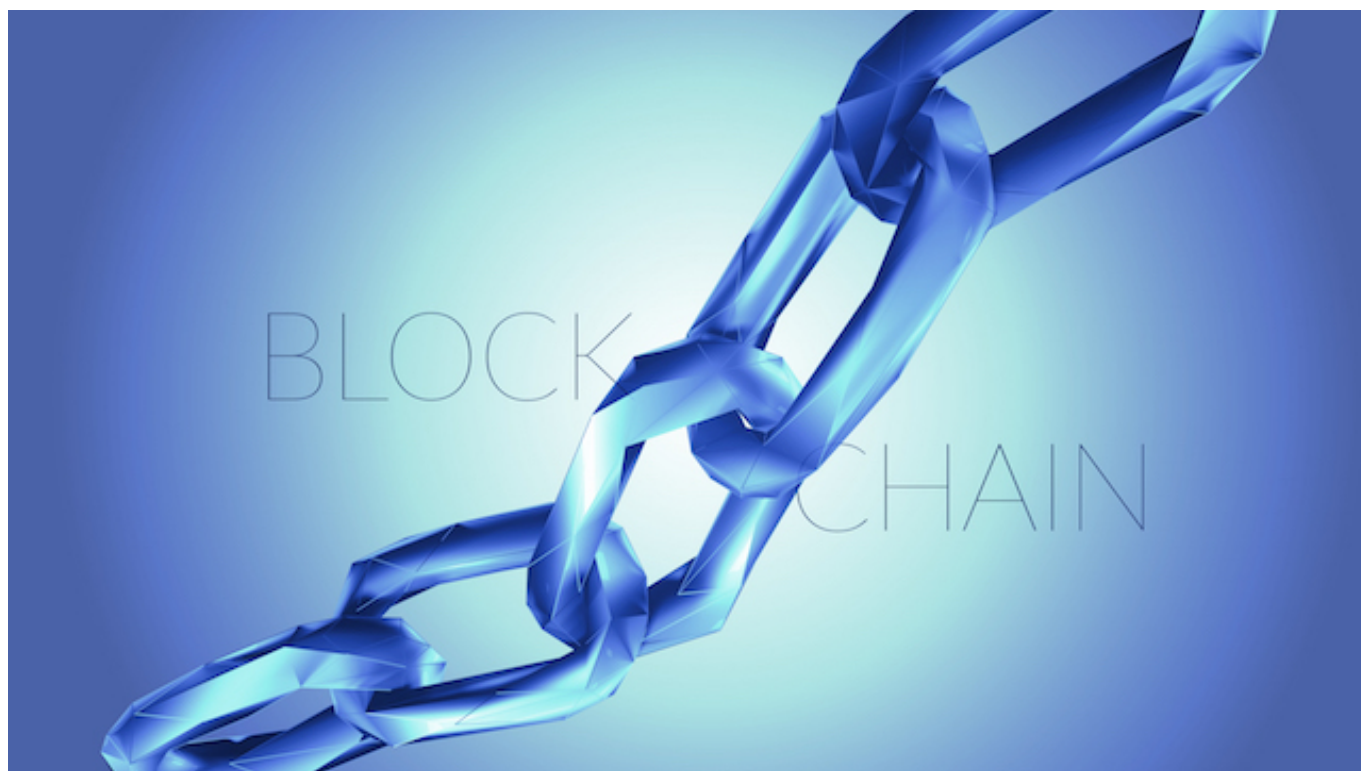
Gairebé sense haver iniciat la xerrada, Manel Pons, polític especialitzat en participació ciutadana, treu un bitllet de cinc euros i li dona a la persona més propera.

- Oi que ha estat fàcil? -pregunta. Però què passaria si volgués enviar-lo a una persona al fons d'aquesta sala?

Lavors l'arruga fins a fer una mena de bola i el llança amb força. El bitllet es desvia i es queda a mig camí, lluny del destinatari triat.

"Imagineu ara que cal enviar-lo, per exemple, a una altra ciutat. Aleshores sorgeixen problemes de confiança: en correus, per exemple. O en què la persona que el rep reconegui que li ha arribat. És per això que necessitem els bancs ", va comentar Pons. És a dir, necessitem intermediaris que funcionin com a garants.

No obstant això, especialment a partir de la crisi financera del 2008, ens trobem amb uns bancs immersos en una crisi de confiança. I en aquest context neix la primera criptomoneda, el Bitcoin. Segur que molts n'han sentit a parlar, però gairebé ningú reconeix la tecnologia que sustenta aquesta moneda. Aquesta tecnologia es diu blockchain, i segons afirma Pons, pot ser tan important que acabi donant lloc a un canvi de paradigma.

David Stankiewicz

“Blockchain és com un gran llibre de comptabilitat que encripta la informació de la transferència de forma descentralitzada, de manera que no pot ser esborrada ni transformada, un fet que n’augmenta enormement la seguretat. Tant és així, que, des del seu inici, ningú no ha pogut hackejar el sistema”, va explicar Pons. Es basa bàsicament en un sistema de nodes on cada usuari participa en la cadena d’informació. En lloc d’existir un únic responsable que garanteixi el procés, amb blockchain tots els nodes en formen part, de manera que si algú volgués modificar el contingut hauria de convèncer una gran majoria de la resta de la xarxa. La distribució del poder és molt més horitzontal, i l’accés a la informació més transparent i verificable.

Segons Pons, aquesta tecnologia tindria tres usos, principalment:

1) La transferència d’actius, com diners, accions o fins i tot vots (podria ser la tecnologia que garantís l’ús del vot electrònic). Aquestes transaccions tenen un cost inferior a les actuals, i és per aquest motiu que els bancs es mostren preocupats per la nova tecnologia, i alhora interessats en ella, atès que pot abaratir els seus propis processos.

2) És ideal com a registre, ja sigui intel·lectual o de propietats.

3) Permetrà l’existència d’*smart-contracts* o contractes intel·ligents, una forma d’execució automàtica de clàusules, de tal manera que s’executin per si soles quan es donen les condicions pactades sense necessitat d’intermediaris ni persones que verifiquin els complimentes. “Segons analistes de Bloomberg, això podria acabar amb gairebé la meitat dels llocs de treball actuals”, va comentar Pons. “Malgrat que aquests anàlisis s’han de prendre amb precaució, dóna una idea de la importància que podria tenir”.

“En general”, va resumir Pons, “permet resoldre el joc del dilema del presoner, que ens porta a un equilibri ineficaç basat en la desconfiança. Amb el blockchain es garantiria que ningú sortís del guió”. Els exemples concrets d’aplicació serien múltiples, basats tots ells en un major apoderament de l’individu. Segons Pons, podria utilitzar-se en àmbits com el de les energies renovables, facilitant el pagament directe en el moment de recarregar el cotxe elèctric. En la música o la fotografia, els creadors podrien prescindir d’intermediaris i relacionar-se comercialment de forma directa amb el consumidor. O en el futur Internet de les coses, garantint el flux d’informació individual sense centralitzar-la a través d’entitats úniques com Google.

A la sala van aparèixer els dubtes, i una part dels assistents no veia clar el salt anunciat. Segons Manel Pons, el més important és que es tracta d’un canvi de paradigma. “Ara mateix el nostre sistema econòmic i social té una

forma piramidal, però Internet permet veure les coses de forma molt més horitzontal". Si bé és cert que encara hi ha una centralització de la xarxa per part d'empreses com Google o Amazon, "el sistema blockchain permet el desenvolupament d'una xarxa descentralitzada, d'una nova arquitectura. I això pot derivar en una nova manera de pensar".

Malgrat les promeses, la tecnologia no està exempta de problemes. Pons en va citar tres: poca gent sap programar-la, per la qual cosa la seva evolució depèn ara mateix d'unes poques persones; és una tecnologia que demanda una gran quantitat d'energia elèctrica; i finalment, comporta problemes legals sobre l'ús de contractes automàtics i la seva teòrica irreversibilitat.

No obstant això, Pons és profundament optimista sobre ella. Citant a [Primavera de Filippi](#) [2], "ens permetrà passar d'una societat de la competició a una societat de la cooperació". O, recuperant a l'inventor Buckminster Fuller: "les coses no es canvien lluitant contra el model existent, sinó creant un nou model que faci obsolet l'anterior".

És el blockchain aquest nou model?

*****

Etiquetes: internet

Etiquetes: Cultura

Etiquetes: #interaccio17

Etiquetes: blockchain

Etiquetes: bitcoin

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2017/blockchain-cultura>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/mendezgj>

[2] <https://www.youtube.com/watch?v=aYOPcHRO3tc>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7295>